

om disse Ændringsforslag bleve vedtagne, og jeg vil indstændig tilraade, at man stemmer imod dem. Jeg sagde i Gaar — jeg vil gentage det samme i Dag — at det forekommer mig, der kunde være Fare ved at vedtage disse Ændringsforslag af Hensyn til de Betingelser, som jeg allerede nu har nævnt. Det forekommer mig, at det kunde indeholde en Fare for, at hele Historien muligvis gaar i Stykker, og det ønsker jeg ikke og haaber heller ikke, at nogen af Parterne ønsker skulde ske. Det var ikke det, vi vilde stræbe efter, vi vilde vistnok drive paa, at denne Sag lykkelig maatte kunne bringes til Ende. Jeg ved jo ikke, hvad det andet Ting vil sige til en saadan Situation, som vil komme til at foreligge, naar disse Ændringsforslag vedtages. Det kan jeg ikke sige, men jeg kan tænke mig forskellige Ting. Jeg kan tænke mig, at man vil sige som saa, at strengt taget er der i og for sig ikke nogen Ulykke i, om dette Statslaan gaar i Stykker, thi Kassebeholdningen vil vistnok kunne klare, hvad der foreligger vedtaget i dette Øjeblik, og der er ikke synderlig Udsigt til, at vi komme videre i Aar. Med Hensyn til Gennemførelse af de Jærnbanelove, der foreligge i dette Øjeblik, er jeg ganske vist ikke berettiget til at udtale noget, men jeg har ikke det bedste Haab derom. Forskudsforeningerne, som foreligge her i Tinget, har jeg, efter hvad jeg har hørt, heller ikke det bedste Haab om, at der kommer noget ud af, Laanet til Arbejderboliger tror jeg heller ikke, der bliver noget ud af, og naar disse Love ikke blive gennemførte, bliver Kassebeholdningen ikke særlig belastet i det kommende Finansaar, og saa er jeg tilbøjelig til at tro, og maaske vil det andet Ting sige det samme, at saa vil Kassebeholdningen foruden at dække de 6 Mill. Kr., der ere omtalte i Dag og i Gaar, nok kunne bære, hvad der følger af Fjerridslev—Thistedbanen, Københavns Godsbanegaard og Jordlodderne; det er der al rimelig Udsigt til ifølge Erfaringer fra Fortiden, saaledes som navnlig de indirekte Skatter løbe ind med stedse stigende Beløb. Det er muligt, man kunde sige saaledes, og det er muligt, at man kan føje til, at skulde det mod Forventning ikke lykkes, at Kassebeholdningen helt og holdent kunde dække disse Foranstaltninger, var der ingen Ulykke i, at en enkelt af dem blev udskudt til det følgende Aar; det er ikke andet, end hvad vi have kendt de Snese af Gange for ikke at sige Hundreder af Gange. Vi ere kendte med, at Ting, som ere vedtagne af Rigsdagen, og

som skulle udføres i det kommende Finansaar, mangfoldige Gange ere blevne udsatte til et følgende Finansaar, ikke just paa Grund af Pengemangel, for det have vi heldigvis ikke kendt til, men paa Grund af andre Omstændigheder. Vi kende Masser af Genbevillinger paa følgende Aars Tillægsbevillingslove, og om vi skulde sætte en enkelt Genbevilling over paa en følgende Tillægsbevillingslov, var jo ingen større Ulykke. Det er muligt, man vilde sige saaledes, det ved jeg ikke. — Det er ogsaa muligt, at man vilde sige, at saaledes som den politiske Stilling er i Øjeblikket — da det ser ud til, at man har travlt med at danne et Ministerium, der er undfanget og født under Mistillid fra den almindelige Befolkning, og som altsaa savner den første Betingelse for at kunne gennemføre et fornuftigt Reformarbejde — er der ingen Grund til at fylde Penge i Statskassen.

Jeg ved, som sagt, ikke, hvorledes det vil gaa, det skal jeg nu lade staa hen, men jeg for mit Vedkommende vilde beklage, om Loven skulde gaa i Stykker, og jeg vilde beklage, om der skulde opstaa nogen Meningsforskel mellem Tingene, denne Sag betreffende. Jeg vilde ønske, at den maatte gaa fredelig igennem, og at det høje Ting altsaa i Henhold til disse Betragtninger, jeg her har fremsat, vilde forkaste disse Ændringsforslag. Jeg tilraader paa det indstændigste, at dette sker, for at Sagen paa den Maade kan gaa hurtig igennem og kan blive stadfæstet af Kongen i Dag eller senest paa Mandag.

Finansministeren (Hørring): Jeg maa erkende Rigtigheden af, hvad der blev anført af det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Nellemann), at naar de foreslaaede Ændringsforslag vedtages, og Forslaget faar Skikkelse derefter, vil det, naar det bliver ophøjet til Lov, være fuldkommen tilstrækkelig Hjemmel for Finansministeren til at optage det i Lovforslaget omhandlede Laan. Laanet vil kunne gennemføres efter den Kontrakt, som er afsluttet under Forbehold af Lovgivningsmagtens Sanktion, og denne Sanktion vil foreligge i den Lov, som bliver til med de Ændringer, hvorom der er stillet Forslag. For saa vidt et af de foreliggende Ændringsforslag gaar ud paa, at der foran Udtrykket „Love“ i § 3 tilføjes „bestaaende“, saa har jeg ikke noget at indvende derimod. Thi det er det virkelige Forhold, at det Statslaan, som her optages og altsaa vil komme til at udgøre omtrent 11 Millioner Kr., kun vil finde Anvendelse til at dække Udgifter i